

ພາບລວມເສດຖະກິດພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ປະຈຳປີ 2017 ຂໍ້ຄວາມຫຼັກ

ໂອກາດ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ

1. ຄາດຄະເນວ່າ: ເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ 10 ປະເທດສາມະຊົກອາຊຽນ, ສປ. ຈີນ (ລວມທັງຮົງກົງ), ຍີ່ປຸ່ນ, ແລະ ສ. ເກົາຫຼີ ຈະເຕີບໂຕທີ່ 5,2 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 2017 ໂດຍເງິນເຟີ້ແມ່ນຢູ່ ໃນລະດັບຄວບຄຸມໄດ້ ເຖິງວ່າຈະຍັງມີຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຂອງເສດຖະກິດໂລກຢູ່ກໍ່ຕາມ.
2. ການເຕີບໂຕຂອງສອງເສດຖະກິດໃຫຍ່ສຸດໃນພາກພື້ນຄື: ສປ. ຈີນ ແລະ ຍີ່ປຸ່ນ ຍັງຄົງຈະມີສະຖຽນລະພາບ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ. ໃນກຸ່ມປະເທດຕະຫຼາດໃໝ່ໃນພາກພື້ນຄື ສ. ເກົາຫຼີ, ອາຊຽນ-5 (ມະເລເຊຍ, ອິນໂດເນເຊຍ, ຟິລິບປິນ, ສິງກະໂປ ແລະ ໄທ) ແລະ ສສ. ຫວຽດນາມ ຍັງຄົງຈະມີເສດຖະກິດເຂັ້ມແຂງ ເຖິງວ່າຈະຍັງມີ ການຜັນຜວນໃນບັນດາຕະຫຼາດການເງິນສາກົນຢູ່ກໍ່ຕາມ. ໃນຂະນະທີ່ກຸ່ມປະເທດເສດຖະກິດກຳລັງພັດທະນາ ຂອງອາຊຽນຄື: ກຳປູເຈຍ, ສປປ ລາວ, ແລະ ມຽນມາ ຍັງຄົງຈະມີເສດຖະກິດສືບຕໍ່ເຕີບໂຕ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນ ປະໂຫຍດຈາກການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບພາກພື້ນ.
3. ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຫຼັກໆແລ້ວຍັງຈະສືບຕໍ່ຖືກຂັບເຄື່ອນໂດຍຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນດ້ວຍການສະ ຫັບສະໜູນຈາກນະໂຍບາຍເງິນຕາ ແລະ ນະໂຍບາຍການເງິນ. ເສດຖະກິດຂອງແຕ່ລະປະເທດສະມາຊິກສາ ມາດສືບຕໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການເຊື່ອມໂຍງດ້ານການຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນກັບພາກພື້ນ.
4. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລັດທິການປົກປ້ອງທາງການຄ້າ, ເງື່ອນໄຂການເງິນສາກົນທີ່ບິບຮັດເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ ບັນຫາ ເງິນເຟີ້ທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນໃນລະດັບສາກົນ ແມ່ນປັດໃຈທີ່ບົດບັງພາບລວມເສດຖະກິດທົ່ວໂລກ ເຊິ່ງລວມທັງພາກ ພື້ນອາຊຽນ+3 ເຖິງວ່າພາກພື້ນດັ່ງກ່າວບໍ່ຖືກກະທົບຈາກການຜັນຜວນທີ່ເກີດຫວ່າງບໍ່ດົນມານີ້ໃນບັນດາຕະ ຫຼາດການເງິນຕ່າງໆກໍ່ຕາມ.
5. ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ສ້າງນະໂຍບາຍຈັດບຸລິມະສິດສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເງິນໂດຍສ້າງຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງ ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດ ແລະ ສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເງິນ. ໃນຂະນະທີ່ຄັງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະ ເທດຂອງປະເທດສະມາຊິກໃນພາກພື້ນທີ່ຖືເປັນກອບປ້ອງກັນຈາກການກະທົບຈາກພາຍນອກຍັງຄົງມີຢູ່ໃນລະ ດັບສູງ.

ຫົວຂໍ້ການສຶກສາ: ພາກພື້ນອາຊຽນ+3, 20 ປີ ຫຼັງວິກິດການເງິນອາຊີ (AFC)

6. AFC ໄດ້ກຳນົດບັນດາທັດສະນະຂອງຜູ້ສ້າງນະໂຍບາຍທີ່ມີຕໍ່ການຄຸ້ມຄອງວິກິດ ແລະ ການແກ້ໄຂວິກິດ. ຫ້ອງການ AMRO ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຮັບປະກັນສະຖຽນລະພາບທາງເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນຂອງພາກພື້ນຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຕິດຕາມເຝົ້າລະວັງເສດຖະກິດລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ຊ່ວຍສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ລິເລີ່ມຊຽງໃໝ່ພາຍໃຕ້ການຮ່ວມມືຫຼາຍຝ່າຍ (CMIM).
7. ບັນດາບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ຈາກໄລຍະ AFC ຍັງຄົງມີຄຸນຄ່າຈົນຮອດປະຈຸບັນນີ້: ສຸມຄວາມເອົາໃຈໃສ່ທາງນະໂຍບາຍໃສ່ບັນດາຄວາມສ່ຽງຈາກຕະຫຼາດການເງິນ ແລະ ກະແສໄຫຼອອກຂອງທຶນ; ເນັ້ນໜັກໃຫ້ເຫັນຄວາມໄວ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງການແຜ່ລາມໃນພາກພື້ນ; ແລະ ເນັ້ນໜັກຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງມີຂອບນະໂຍບາຍແກ້ໄຂທີ່ຕອບສະໜອງໄດ້ດີກວ່າ ແລະ ຍືດຢຸນຂຶ້ນກວ່າເກົ່າເພື່ອຮັບມືກັບການກະທົບຕ່າງໆຈາກພາຍນອກ.
8. ໃນທົດສະວັດທຳອິດຫຼັງເກີດ AFC (1997 – 2006), ບັນດາເສດຖະກິດພາຍໃນພາກພື້ນທີ່ຖືກກະທົບຈາກວິກິດດັ່ງກ່າວໄດ້ສ້າງບັນດາພື້ນຖານສຳລັບການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດຄືນໃໝ່ດ້ວຍການດັດປັບທາງດ້ານນະໂຍບາຍທີ່ເປັນພື້ນຖານ ແລະ ສຳຄັນ ໃນນັ້ນລວມເອົາລະບອບອັດຕາແລກປ່ຽນແບບຍືດຢຸນຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ, ການຮັດກຸມທາງການເງິນ, ແລະ ການປະຕິຮູບຂະແໜງວິສາຫະກິດ ແລະ ການເງິນ.
9. ບັນດາພື້ນຖານທີ່ກ່າວເຖິງນັ້ນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດມະຫາພາກທີ່ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພາກພື້ນດັ່ງກ່າວສາມາດຜ່ານຜ່າວິກິດການເງິນໂລກ (GFC) ໄດ້ຢ່າງບໍ່ຖືກກະທົບໜັກໂດຍທຽບຖານ. ໃນໄລຍະແຕ່ປີ 2007 ເຖິງປະຈຸບັນ, ພາກພື້ນດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການເພີ່ມການເຊື່ອມໂຍງພາຍໃນພາກພື້ນໃນຂົງເຂດການຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນ, ໃນຂະນະດຽວກັນກໍ່ມີການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງຈາກກະແສໄຫຼເຂົ້າຂອງທຶນສາກົນດ້ວຍຂອບນະໂຍບາຍແກ້ໄຂທີ່ຕອບສະໜອງໄດ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.
10. ຄຽງຄູ່ກັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຂອບນະໂຍບາຍພາຍໃນ ແລະ ກອບປ້ອງກັນຂອງບັນດາປະເທດສະມາຊິກແລ້ວ, ການປັບປຸງການຮ່ວມມືທາງການເງິນລະດັບພາກພື້ນລະຫວ່າງບັນດາເສດຖະກິດພາຍໃນພາກພື້ນອາຊຽນ+3 ຈະຊ່ວຍປັບປຸງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງເສດຖະກິດຂອງບັນດາປະເທດສາມະຊິກຈາກຜົນກະທົບຕ່າງໆ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດຂອງເຂົາເຈົ້າສາມາດຮັກສາລະດັບການເຕີບໂຕທີ່ເຂັ້ມແຂງໂດຍທຽບຖານ.